

Els senyors d'Andorra, els coprínceps

El règim polític vigent a Andorra és el de copríncipat parlamentari. Els coprínceps, que la Constitució de 1993 defineix com a cap de l'Estat en el seu títol III, tenen un origen que es basa en un dels documents fundacionals d'Andorra, el Pariatge de 1278.

En el segle XIII, en un sistema de senyories que prové de l'inici de l'edat mitjana, Andorra es troba en mig del conflicte entre el comte de Foix i el bisbe d'Urgell pel domini de les valls d'Andorra i de l'Alt Urgell. L'acord que va signar tots dos, per iniciativa del rei Pere II d'Aragó que no volia més rebel·lions en el regne, estableix que compartiran les valls d'Andorra i que els seus habitants pagaran els tributs als dos senyors, de manera alternativa, cada any.

Aquesta decisió va acompanyada d'altres condicions, ja que l'exercici de la justícia roman en mans dels dos senyors, que nomenen càrrecs que els representen a les valls i també els notaris. Alhora que es creen obligacions per servir als senyors en cas de guerra, el Pariatge de 1278 estableix una "pau duradora i eterna" ja que tots dos renunciem a fer la guerra en territori andorrà.

Des d'aquell moment, per la part de França, el comtat de Foix s'uní a altres famílies dels Pirineus, les de Bearn i Navarra, fins passar a la corona francesa amb Enric IV (des del 1607). El terme príncep, posteriorment el de copríncep, no apareix fins al segle XVIII. Fa fortuna, de forma que arriba a definir un sistema polític amb una relació entre els coprínceps i el Consell General, fins a la Constitució de 1993, que basteix una arquitectura institucional d'un estat de dret.